

מן דבר סמויו כתיל וממתקנות
הנישן אקלרינום כבש: פ' ג' מ' ג'
[א] ס' קמ' בזון כבש: פ' ג' מ' ג'
טול כבש: פ' ג' מ' ג'
[ב] ס' קמ' בזון כבש: פ' ג' מ' ג'
טול כבש: פ' ג' מ' ג'

בגן כמו מילל כת כתמי סימנים גס
מגעכם ומדע להרמיין פלק הכהן גולד
(גנץ קף פ). חמל לוי יוסוף מעיקלה
ההוממי מלה לזרם בלבך לבבי יסודת

רְבִנָּה חֲנַנָּא

וains הדתין אוות כלו. ואין אוקיינון הכה אין חותמך ששורר בדור אחר דור משפט בשורתם בוגר נסיך ואסיך כביכול. וכיווץ בה, וכ"ש בדבר שורר משותם של מנהשה בגן מגן שהוא עשר לקיים בו, והזיהוי הוא מאבותם מלוכת שודאי אסור. אבל אם רצה להל תלחך שורר מושב או אין יוןocab שאול ואמר מים או אין מורה כדי לשבחך, שאור פביב. והניאן אין מעכוב אל את קומין הדבש וטוקדו מCKERם קון להציג עזינון יומם ונהל סתי מפקד זילוט לילית וולג' ומפלין ומגילע וככל מנוכת וסקה וונגדלה וקדושים קיס וערכותם וכל סבלנותם כק' כק' שחמיין צפ' קומין זילוט למיסי קסידלה לי'קיס סטה מון דענ' למיסי קסידלה לי'קיס מליל' ברכות וועוד למיסי פראק ערבי פספסיס (פיטס דף קטו:) סומול פטור מלולמל טאנדרס ופיין מרכ' יומך ולע' סבאת דאוי זומרי מרגלען כל דל ודל רבבב' מנדמעויל' למיסים די' זומנו

הנוקראת ואת ה' גת השם
בלתקנות בווים טוב, ר' יוסי ליפטייל
ו' שעון חוא דמאיו
ונשם סוכביה שות, הא
הוונן [איין] עמכבון רבתי
ההוונן להתקונית רבתי
הוודה אמר רב לא בגין
ישראל, בגין ישראלי סוכבון
אנן בענין ישראל סוכבון.
אבל מעתען בון חון זיין
שלמודו, אמר ר' אילעדי
אפני' בשבת. ואיסקנא
בלימוניון תחתן להלטה
שבשת, דווקא להלטה
אבל של להלטה לא.

ג) נולדה לשלקן חן מעכברן לאם
האריקות מלוקה רחל נולדה סולס (ד' 3:)

הא רבי יהודה הא רב לילדי ירושת סלכלת כי מפלין עלייזין דען. ועסן מי' שוויה בעריכת טולב לרונו מלתקבב גומער. הצעירום הווען לאו מונדזין זונזין נטבניעו:

ואין חותכין אותו בין בדבר ששהא מושם
שבות ובין בדבר שהוא משומם לא העשה:
משומם שבות מגלא לא העשה סכינא
השתאה משומם שבות אמרת לא לא העשה
מיבעיא ⁽⁵⁾ זו ואין צרך לומר זו קתני:
אבל אם רצח ליתן לתוכו מים או יין תיתן:
מים או יין אין מי גלים לא מתני מני אבא
שאלול היא בסניא אבא שאול אומר מים או

אין מותר כדי לצחצחו "מי רגליים אסור מפני הקב"ד: אין מעכbin את התינוקות מלתקוע: הוא נשים מעכbin והתניא ^๑ אין מעכbin לא את הנשים ולא את התינוקות מלתקוע ביום טוב אמר אבי ל"ק הא רביה יהודיה הוא רבוי יוסי ורבי שמעון ^๒ דתניא דבר אל בני ישראל ^๓ בני ישראל סומכין ^๔ ואין בנות ישראל סומכין דבריו רביה יהודיה רבוי יוסי ורבי שמעון אומרים נשים סומכיות רשאיות: אבל מתעסקין בהם עד שלימדו: אמר רב כי לעוזר ר' אפילו בשבת תנ"ה ^๕ מתעסקין בהן עד שלימדו אפילו בשבת ואין מעכbin התינוקות מלתקוע ^๖ בשבת ואין ציריך לומר ביום טוב הא גופא קשיה אמרת מתעסקין בהן עד שלימדו ואפילו בשבת ^๗ אלמא לכתהלה אמרין תקעו והדר תנא אין מעכbin עובדא הוא דלא מעכbin הא לכתהלה לא אמרין תקעו לא קשיה כאן בקמן

ספוק מינס דמיהיבין ומפני מטוס דקסבורי מילס צוון סוס לדרכן חכל גל ממסה צחי מגלין נון צבוי לדרישת מטוס דמיהיבן צולס צולנס ליליאן וקענבל מטוס גל מטה נילו דסאיין דראטס לדרכן דרכן (ד-ה) ספוק קרטה ממת וויאץ ספק גל קלט מוחר וקורו וויאץ הפלרין מספק מטוס גל מטה ומומו דטמורה (ד-ג) מלמיג מה ס' מלזין מילח כי מולי גל צרלה ומיטו הין כל קך רליה מדמורס (ד-ג)

תורה או השלמה. דבר אל בני ישראל אמרת אליהם אדום כי קוריב מכם קרבן לי מזבח הבהמה מן הבקר ומנקה הצאן תקריבו אתך ויקרא א' רברבנכם:

הגהות הגרא

מוסך רשי
ארא נשים מעכברן,
ונז'י דלן ליט' וויש קה' דלן
די' טומון דלן (על-
קונען וואלטן) (ש' ע' 1).
ה' טומון סטט' מילאנו
טומון מילאנו (ש' ע' 2).

๒๗๙